

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۰۶/۲۰
تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۲/۱۱/۲۶

هو شمند علیزاده^۱، کیومرث ایراندوست^۲، لیلا خسروانیان^۳، روح الله توکلی^۴
**بررسی سرمایه اجتماعی در سه لایه فضایی شهر سنندج؛
سکونتگاه‌های غیررسمی، بافت مرکزی و بافت برنامه‌ریزی شده^۵**

چکیده

سرمایه اجتماعی مفهوم تقریباً جدیدی است که امروزه اهمیت آن در زمینه عملکرد مطلوب جوامع در سطوح مختلف ملی، منطقه‌ای و محلی مورد توجه واقع شده است. در تعریفی جامع می‌توان سرمایه اجتماعی را مجموعه‌ای از شبکه‌ها، هنجارها و ارزش‌هایی دانست که مایه آسان شدن همکاری درون‌گروهی و بروون‌گروهی شهر وندان برای دستیابی به منافع متقابل و رسیدن به هدف‌های مشترک به شیوه‌ای موققیت‌آمیزتر می‌شود. با توجه به بعد مکانی سرمایه اجتماعی، این پژوهش بر آن است که با نگاهی خردمنگر در سطح محلات میزان سرمایه اجتماعی را در سه لایه فضایی شهر سنندج مورد بررسی قرار دهد تا وجود یا فقدان سرمایه اجتماعی و میزان برخورداری از آن و دلایل این امر را با تکیه به روش تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP) مورد شناسایی قرار دهد. از این طریق می‌توان ضعف‌ها، توانایی‌ها، امکانات و محدودیت‌ها را شناسایی کرد و نتایج را به عنوان بستری برای عمل متولیان شهر فراهم آورد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد بین محلات شهری از نظر میزان برخورداری از سرمایه اجتماعی تفاوت‌های معنی‌داری به لحاظ موقعیت و ویژگی‌های اقتصادی-اجتماعی وجود دارد. در این زمینه، محله عباس‌آباد با وزن نسبی ۰,۷۴ و محله قطارچیان با وزن نسبی ۰,۲۹۴ و محله مبارک‌آباد با وزن نسبی ۰,۲۲۲ بهترین بیشترین تا کمترین میزان از سرمایه اجتماعی را دارا بوده‌اند.

کلیدواژه‌ها: سرمایه اجتماعی، لایه‌های فضایی، تحلیل سلسله‌مراتبی، واحدهای همسایگی، شبکه‌های اجتماعی، اعتماد.

^۱دانشیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه کردستان، استان کردستان، شهر سنندج (نویسنده مسئول)

E-mail: h.alizadeh@uok.ac.ir

^۲استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه کردستان، استان کردستان، شهر سنندج

E-mail: k.irandoost@uok.ac.ir

^۳کارشناس ارشد برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه کردستان، استان کردستان، شهر سنندج

E-mail: Likhosravanian@yahoo.com

^۴کارشناس ارشد برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه کردستان، استان کردستان، شهر سنندج

E-mail:tavallaei.1986@gmail.com

^۵ این مقاله برگرفته از طرح پژوهشی با همین عنوان در دانشگاه کردستان است.

مقدمه

سرمایه اجتماعی مفهوم تقریباً جدیدی است که امروزه اهمیت آن در زمینه عملکرد مطلوب جوامع در سطوح مختلف ملی، منطقه‌ای و محلی مورد توجه واقع شده است. رسالت اصلی این مفهوم را می‌توان در دو کلمه «اهمیت روابط» خلاصه کرد. مردم به‌واسطه برقراری ارتباط با دیگران و تداوم آن در طول زمان، قادر هستند با همیگر و به‌منظور دستیابی به اهداف خود تشریک مساعی نمایند؛ اهدافی که به‌تهاای قابل حصول نبوده یا اینکه با مشکلات و مشقت‌های زیادی به‌دست می‌آید. مردم معمولاً از طریق مجموعه‌ای از شبکه‌ها به همیگر مرتبط شده و در چارچوب این شبکه‌ها ارزش‌های مشترک را با دیگران سهیم می‌شوند. از این نظر، این شبکه‌ها منابع حقیقی و بالقوه جوامع را شکل داده و می‌توان آنها را به عنوان سرمایه جامعه به حساب آورد (Lin, 2002). بدین‌ترتیب، سرمایه اجتماعی را می‌توان به عنوان توانایی مردم برای همکاری با همیگر برای دستیابی به اهداف مشترک در گروه‌ها و سازمان‌ها تعریف نمود (Coleman, 1988)؛ در مفهومی جامع‌تر، سرمایه اجتماعی را می‌توان مجموعه‌ای از شبکه‌ها، هنجارها و ارزش‌هایی دانست که مایه آسان‌شدن همکاری درون‌گروهی و برونو-گروهی شهروندان برای دستیابی به منافع متقابل و رسیدن به هدف‌های مشترک به شیوه‌ای موفقیت‌آمیزتر می‌شود (تاج‌بخش، ۱۳۸۴). در واقع «سرمایه اجتماعی شبکه‌ها، هنجارها و ارزش‌هایی است که به اعضای واحد اجتماعی (گروه، محله، اجتماع، سازمان، جامعه) امکان می‌دهد در گونه‌ای اقدام جمعی مشارکت کنند که برآیند آن دستیابی به منافع متقابل است» (ریاحی، ۱۳۹۰، ۲۰۱). در حقیقت سرمایه اجتماعی زنجیری است که جامعه را به یکدیگر مرتبط کرده و بدون آن رشد اقتصادی مسیر نخواهد شد و جامعه از هم فرو خواهد پاشید (Fukuyama, 2001). با توجه به این تعریف، می‌توان نقش سرمایه اجتماعی را به عنوان منبعی بالقوه در بهننه‌سازی عملکرد دولت و ملت به حساب آورد (Putnam & Leonardi, 1993).

همچنانکه فعالیت‌های انسان گرایش دارند که در مکان تمرکز گفته شد، نتایج این فعالیت‌ها از جمله محیط ساخته شده (سرمایه واقعی)، پول (سرمایه مالی) و مردم/نیروی کار (سرمایه انسانی) نیز چنین خصلتی را دارا هستند. شبکه‌ها در چنین انباشتی و بین آنها و به منظور توزیع، معاوضه و استفاده از سرمایه واقعی، مالی و انسانی ایجاد می‌شوند. بخش مهمی از این شبکه‌ها ماهیت انسانی واقعی هستند (جاده‌ها، پل‌ها، خطوط انتقال نیرو و غیره). شبکه‌های انسانی که در ذات خود غیرمادی و عینی هستند، از شبکه‌های کالبدی مورد نظر استفاده می‌گردند. هرچه شبکه‌های غیرمادی در چارچوب شبکه‌های مادی متراکم‌تر و نزدیک‌تر به هم قرار داشته باشند، از هزینه تعامل اجتماعی بیشتر کاسته شده و روابط آسان‌تر شکل می‌گیرد، چون این شبکه‌های مادی متراکم روابط مداوم را پایدار می‌کنند. این بدان معنی است که سرمایه اجتماعی واحد بعد مکانی است. به همین خاطر، اگر قواعد و ارزش‌ها (به عنوان اجزای اصلی سرمایه اجتماعی) به واسطه روابط اجتماعی توسعه و پایدار شده، آنها نیز به میزان روابط اجتماعی واحد بعد مکانی هستند (Rutten et al. 2010). این واژه برای نخستین بار در ادبیات شهرسازی در اوایل دهه ۶۰ میلادی توسط خانم جین جیکوب^۱ در کتاب مرگ و زندگی شهرهای بزرگ آمریکایی وارد ادبیات شهرسازی گردید (عارفی، ۱۳۸۰). جین جیکوب سرمایه اجتماعی را شبکه‌های اجتماعی فشرده‌ای می‌داند که در محدوده‌های قدیمی شهری در ارتباط با حفظ نظافت، جلوگیری از جرم و جنایت خیابانی و دیگر تصمیمات در مورد بهبود کیفیت زندگی در مقایسه با عوامل نهادهای رسمی مانند نیروی حفاظتی پلیس و نیروی انتظامی، مسئولیت بیشتری از خود نشان می‌دهند (Jacobs, 1961).

در چارچوب روابط، بسته به نوع روابط و تعامل اجتماعی ممکن است اشکال مختلفی از سرمایه اجتماعی وجود داشته باشد. این موضوع بهنوبه خود ممکن است ابعاد مکانی متفاوتی از سرمایه اجتماعی را دربرداشته باشد. در این زمینه، چون سرمایه اجتماعی می‌تواند با توجه به مفهوم محله و بهدلیل مشترکات، علائق و روابط چهره‌به‌چهره ساکنان آن، نمود بیشتری داشته باشد (تقوایی و صفرآبادی، ۱۳۹۱)، پژوهش حاضر بر آن است تا با نگاهی خردمنگر در سطح محلات میزان سرمایه اجتماعی را در سه لایه فضایی شهر مورد بررسی قرار دهد تا وجود یا فقدان برخورداری از سرمایه اجتماعی، میزان و همچنین دلایل آن را به روش مقایسه‌ای مورد شناسایی قرار دهد. از این طریق می‌توان ضعف‌ها، توانایی‌ها، امکانات و محدودیت‌ها را شناسایی کرد و نتایج را به عنوان بستری برای عمل متولیان شهر فراهم آورد. در این زمینه سوالات زیر مورد نظر این پژوهش هست:

۱. آیا در سه لایه فضایی شهر (سکونتگاه‌های غیررسمی، بافت مرکزی/قدیم و بافت برنامه‌ریزی‌شده) تفاوتی از لحاظ میزان برخورداری از سرمایه اجتماعی وجود دارد؟
۲. در صورت وجود تفاوت در میزان برخورداری، شدت و ضعف آن به چه عواملی بستگی دارد؟
۳. نتایج مطالعه چه راهکارهایی را برای متولیان شهر جهت برنامه‌ریزی و ساماندهی شهر مورد مطالعه و بهبود زندگی شهری به همراه دارد.

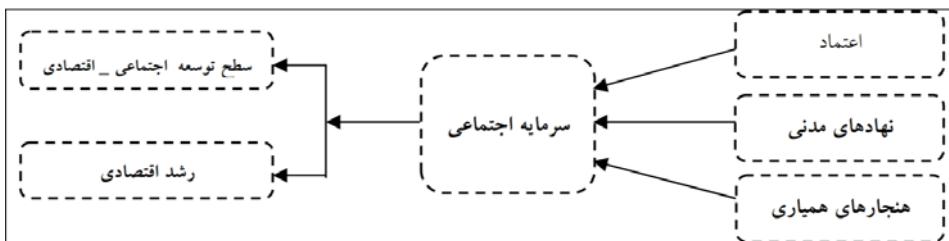
پیشینه تحقیق و مفاهیم نظری

بدان صورت مشخص نیست که برای اولین بار چه کسی عبارت سرمایه اجتماعی را به کار برد، اما به استناد مطالعه پوتنام می‌توان شروع به کارگیری آن را به لیدا جی هانی فان^۱ نسبت داد. هانی فان در مطالعه خود به همکاری همسایگان در نظارت بر امورات مدرسه اشاره می‌کند و در این زمینه سرمایه اجتماعی را به عنوان دارایی محسوس قابل توجه در زندگی روزانه مردم به حساب می‌آورد (Farr, 2004). بعدها این مفهوم توسط کسانی دیگری همچون جان سیلی^۲ و دیگران در زمینه عضویت در انجمن‌ها و کلوب‌ها و همکاری بین آنها که همچون سرمایه‌های بهادرار ملموس تضمین‌کننده پیشرفت شغلی و قابل بازگشت به افراد ایفای نقش می‌کند، به کار برد می‌شود (See-ley et al. 1956). در سال ۱۹۶۱، همان‌گونه که اشاره شده، جین جیکوب این عبارت را در ادبیات شهرسازی ابداع نمود. در سال ۱۹۷۷ لوری^۳ در کتاب اقلیت‌های زنان و تمایزات شغلی، در فصلی از این کتاب در نقد رویکرد محدود و ناقص سرمایه انسانی در تئوری اقتصاد نئوکلاسیک، عبارت سرمایه اجتماعی را به کار می‌برد (Loury, 1977). در ادامه، توسعه سرمایه اجتماعی را می‌توان در رویکردهای جامعه‌شناس فرانسوی و آمریکایی پیر بوردیو^۴ (تأثیر سرمایه اجتماعی در توسعه جامعه) در سال ۱۹۸۵ و جیمز کلمن^۵ در سال ۱۹۸۸ و رابرت پوتنام^۶ در سال ۱۹۹۳ جستجو کرد. بوردیو سرمایه اجتماعی را با نگاهی اقتصادی، منبعی تسهیل‌کننده برای دسترسی به خدمات گروهی می‌داند. در حالی که کلمن با نگاهی انسانی آن را از خصوصیات ساختارهای اجتماعی دانسته که کنشگران را برای دستیابی به مقاصدشان کمک می‌کند. در این میان، رویکرد پوتنام در توسعه سرمایه اجتماعی قابل توجه بوده و بیشترین ارجاعات در ادبیات موضوع نیز به آن شده است. از نظر پوتنام، سرمایه اجتماعی در برگیرنده خصلت‌های جامعه از نظر ارتباطات و شبکه‌های اجتماعی، هنگارها و اعتماد متقابل ناشی از آنها است که می‌توانند کارآیی جامعه را از طریق عمل هماهنگ شده بهبود ببخشد. از نظر ایشان، در جایی که اعتماد^۷ و شبکه‌های اجتماعی^۸

اشاعه پیدا می‌کند، افراد، شرکت‌ها، همسایگی‌ها و حتی دولت نیز منتفع شده و پیشرفت پیدا می‌کند (Putnam, 2000). بهمین خاطر فوکویاما^{۱۰} سرمایه اجتماعی را به عنوان توانایی وجود حس همکاری بین افراد و گروه‌ها بهمنظور دستیابی به اهداف مشترک می‌بیند (Fukuyamoa, 1995). چنین شناختی از سرمایه اجتماعی بخش کلیدی توسعه اقتصادی جوامع، مناطق و کشورها به حساب می‌آید. با چنین دیدگاهی، سرمایه اجتماعی عبارت است از:

۱. هنجارهای تعمیم‌یافته مربوط به اعتماد و کمک متقابل بین اعضای اجتماع محلی (ارزش‌ها / اعتماد):
۲. شبکه‌های اجتماعی که زمینه‌ساز ایجاد همکاری و نزدیکی مردم هستند و (نهادهای مردمی):
۳. نتایج حاصل از همکاری نزدیک مردم به‌واسطه هدف/اهداف هماهنگ شده (هنجارهای همیاری).

این سه وابستگی و ارتباط متقابل و محکمی با سرمایه فیزیکی، اقتصادی و انسانی دارد که به تسريع توسعه اقتصادی، فرهنگی و اطلاعاتی و رشد و بالندگی جامعه یاری می‌رسانند و موجب ایجاد حس همکاری و همیاری و مشارکت میان اعضای جامعه می‌شوند (موسوی و دیگران، ۱۳۹۱، ۱۱۲). چنین رویکردی عملأً بعد مثبت سرمایه اجتماعی را می‌رساند. با این وجود، در چندین تحقیق به نقش سرمایه اجتماعی در محرومیت افرادی که از اجتماع محلی متفاوت هستند، اشاره می‌شود (Portes and Landolt, 1996; Gargiulo and Benassi, 1997).

شکل ۱. مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی

منبع: موسوی و دیگران، ۱۳۹۱، ۱۱۲.

با تحول مفهوم سرمایه اجتماعی، بهمنظور تبیین نحوه عملکرد آن سه بعد مفهوم‌سازی شده است:

- سرمایه اجتماعی درون‌گروهی همگن^{۱۱} که بیشتر به پیوندهای همگن اجتماعی قوی مبتنی بر پیوندهای خانوادگی، همسایگی و دوستان نزدیک مربوط می‌شود. در چارچوب محلات، این مفهوم با ارزش‌های مشترک و شبکه‌های اجتماعی درون محله‌ای ارتباط پیدا می‌کند. همان‌طور که اشاره شد، بعد منفی چنین پیوندهایی در سطح محلات محرومیت حضور کسانی را دربردارد که از ارزش‌های متفاوتی نسبت به جامعه اصلی برخوردار هستند.
- سرمایه اجتماعی برون‌گروهی غیرهمگن^{۱۲} (ارتباط‌دهنده) که بر روابط اجتماعی ضعیف میان افراد جامعه مبتنی است که در آن افراد به صورت افقی در چارچوب روابط اجتماعی باز و داوطلبانه با همدیگر ارتباط پیدا می‌کند (قاسمی و دیگران، ۱۳۸۹). مشارکت در چنین گروه‌هایی، شبکه‌هایی از آشنایی را ایجاد می‌کند که بهنوبه خود منجر به دسترسی به منابع وسیع‌تر و پویایی بیشتر می‌شود. در چارچوب محلات، این مفهوم با حضور فعال سازمان‌های غیردولتی ارتباط پیدا می‌کند. در این زمینه، فرض بر این است که چنین سازمان‌هایی بستری را برای ایجاد اعتماد و روابط میان افراد مختلف ایجاد می‌کنند.

بر اساس نظر وولکاک و سویتسر (Woolcock and Sweetser, 2002)، گونه‌ای دیگر از سرمایه اجتماعی بروندگویی، سرمایه اجتماعی پیوند دهنده^{۱۳} است که ارتباط عمودی گروه‌ها و مردم را با قدرت دربرمی‌گیرد. این نوع سرمایه اجتماعی با تحول محلات از نظر روابطی که با سطوح بالاتر برقرار می‌کند، ارتباط پیدا می‌کند. به عبارت دیگر، این نوع سرمایه اجتماعی آن دسته از روابطی است که مردمان را با وجود تفاوت‌ها در پایگاه و قدرتشان در یک سطح عمودی (سلسله‌مراتب اجتماعی) به یکی‌گر پیوند می‌دهد، رابطه شهروندان با شهر وندان عادی از این نوع است (رياحي، ۱۳۹۰).

با توجه به این سه سطح، ویژگی‌های اقتصادی-اجتماعی مشخصی را می‌توان به سطح بالای سرمایه اجتماعی نسبت داد. این ویژگی‌ها را می‌توان در سه بخش زیر مورد توجه قرار داد (Humphreys and Dineen, 2007):

۱. ویژگی‌های اجتماعی شامل وجود تحصیلات عالیه، گروه‌های اجتماعی میانسال و مسن، درصد بالای اشتغال، طبقات اجتماعی مرفه، ساختار سنتی خانواده مشکل از پدر و مادر و ثبات خانوادگی است. در این زمینه، جوامع برابر و اجتماع‌هایی همگن معمولاً از سطح بالای سرمایه اجتماعی برخوردار هستند.

۲. در سطح محلات شهری، عواملی همچون تنوع عملکردی بیشتر از نظر اختلاط کاربری‌های مسکونی، خردمندی، اداری و تسهیلات اجتماعی، میزان جایه‌جایی کمتر، نرخ بالای مالکیت مسکن، منجر به ایجاد حس تعلق به مکان شده و بتایران آنها را می‌توان به وجود سرمایه اجتماعی بالا نسبت داد.

۳. ساختار دولتهای غیرمت مرکز و فرآیندهایی که منجر به مشارکت بیشتر مردم در تصمیم‌گیری‌ها می‌شود، پویایی و تحرك بیشتر سرمایه اجتماعی محلی را به همراه دارد. مشارکت داوطلبانه در انجمان‌های خودجوش به عنوان سازوکار کلیدی ایجاد و شاخص حضور سرمایه اجتماعی شناخته می‌شود. ابعاد دیگری از مشارکت در جامعه مدنی همچون رأی دادن در انتخابات، بسیج مردم به منظور انعکاس خواسته‌ها و مشکلات مشترک خود مرتبط با خدمات عمومی در سطح محلات به عنوان شاخص‌های دیگر سرمایه اجتماعی شناخته می‌شوند.

روش تحقیق

این پژوهش با روشنی توصیفی-تحلیلی انجام گرفته و با گردآوری اطلاعات میدانی شاخص‌های سرمایه اجتماعی مقایسه و با تکنیک AHP ارزیابی شده است.

گردآوری اطلاعات

راهبرد اولیه تحقیق کمی است که در آن سه محله در شهر ستندج به عنوان سه لایه متفاوت فضایی شهر (بافت مرکزی/ قدیم، بافت خودرو/ اسکان غیررسمی و برنامه‌ریزی شده) از طریق پیمایش میدانی با استفاده از پرسشنامه طراحی شده در تابستان ۱۳۹۱ بررسی شده است. علاوه بر پیمایش میدانی، داده‌های ثانویه نیز به منظور تشریح ویژگی‌های مکانی-اجتماعی محلات استفاده شده است. جامعه آماری تحقیق ساکنان محلات عباس‌آباد (اسکان غیررسمی)، محله قطارچیان (مرکزی/ قدیم شهر) و محله مبارک‌آباد (برنامه‌ریزی شده) هستند که از هر کدام از این محلات ۵ خانوار به روش تصادفی مبنای نمونه آماری مورد بررسی بوده و نحوه تکمیل پرسشنامه

به صورت مراجعة مستقيم به شیوه مصاحبه رو در رو بوده است. به طور اتفاقی، ۶۸ درصد پاسخ‌دهندگان را زنان و ۳۲ درصد آنان را مردان تشکیل داده‌اند.

سنجد سرمایه اجتماعی

شاخص‌های سرمایه اجتماعی از مبانی نظری موضوع و شرایط محلات مورد مطالعه استخراج شده است. شاخص‌های استخراج شده به منظور سنجد میزان سه بعد سرمایه اجتماعی درون‌گروهی همگن، برون‌گروهی غیرهمگن (ارتباط‌دهنده) و برون‌گروهی پیوند دهنده در محلات مورد مطالعه تبیین شده است. در این زمینه، ماتریس زیر نوع شاخص‌ها و ارتباط آنها را با ابعاد سرمایه اجتماعی مشخص می‌کند.

جدول ۱. روش سنجد سرمایه اجتماعی

برون‌گروهی پیوند دهنده	برون‌گروهی غیرهمگن ارتباط دهنده	برون‌گروهی همگن	ابعاد سرمایه اجتماعی عنصر سرمایه اجتماعی
- اعتقاد به نهادهای محلی - حکمرانی محلی - اثربخشی اجتماع محلی	- اعتقاد به مسئولین نهادهای محلی - اعتقاد به سازمان‌های محلی	- اعتقاد اجتماعی - عمل مقابل - پیوستگی اجتماعی	ارزش‌ها
- آگاهی از سازمان‌های پیوند دهنده سرمایه اجتماعی - مشارکت در سازمان‌های سرمایه اجتماعی	- شرکت در سازمان‌های خصوصی غیرانتفاعی (به صورت غیرفعال) - شرکت در سازمان‌های خصوصی غیرانتفاعی (به صورت فعال)	- شناخت همسایه‌ها - تراکم شبکه‌ها (خانواره، دوستان و همسایه‌ها) - تعامل (ارتباط از طریق بازدید، تلفن و ملاقات)	شبکه‌ها
- علاقه مدنی - فعالیت مدنی	- میزان علاوه و تمایل به جنبه مدنی جامعه (روزنامه‌ها، شنیدن اخبار) - فعالیت مدنی (رأی دادن و طرح مشکلات همسایگان)	- پذیرش و انجام درخواست همسایگان - حمایت اجتماعی به موقع نیاز	亨جارهای همیاری

منبع: Humphreys and Dineen, 2007

اطلاعات مرتبط با ویژگی‌های اقتصادی-اجتماعی مردم (همچون، سطح تحصیلات، مدت سکونت) و سایر عوامل نظیر میزان استفاده از امکانات و خدمات محله که تأثیر زیادی بر میزان سرمایه اجتماعی و نتایج مرتبط با آن دارد همانند احساس امنیت در محله، نوع و میزان مسایل و مشکلات محله، کیفیت زندگی در محله، نیز جمع آوری شده است. این اطلاعات عملاً امکان ارزیابی کیفیت شرایط و کیفیت زندگی را از منظر ساکنان فراهم آورده و چارچوبی را برای ارزیابی سرمایه اجتماعی ایجاد می‌کند. در این زمینه می‌توان به عواملی همچون موقعیت محله، تراکم استفاده از زیرساخت‌های اجتماع محلی، تراکم استفاده از زیرساخت‌های اقتصادی و خدمات مصرفی و حس تعلق و وابستگی به محله که به عنوان شرایط تأثیرگذار بر سرمایه اجتماعی

به حساب می‌آیند، اشاره کرد. برآیند شرایط تأثیرگذار را می‌توان در چارچوب تأثیرات سرمایه اجتماعی از نظر رضایت ساکنان از محله، کیفیت خدمات محلی، میزان مشکلات محله و امنیت شخصی در محله مورد توجه قرار داد.

۱۴ مدل AHP

به منظور تحلیل داده‌های برداشت شده وضع موجود متنج از پرسش‌نامه‌های طراحی شده، معیارها و زیرمعیارهای تعیین شده در مدل AHP پیاده‌سازی شد و مورد ارزیابی چندمعیاره قرار گرفت. مدل AHP یا فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی روشی است منعطف، قوی و ساده که برای تصمیم‌گیری در شرایطی که معیارهای تصمیم‌گیری متضاد، انتخاب بین گزینه‌ها را با مشکل مواجه می‌سازد، استفاده می‌شود. این روش ابتدا در سال ۱۹۸۰ توسط توماس ال ساعتی پیشنهاد گردید و تاکنون کاربردهای متعددی در علوم مختلف داشته است (فاضل‌نیا و دیگران، ۱۳۸۹، ۵). این روش یکی از جامع‌ترین سیستم‌های طراحی شده برای تصمیم‌گیری با معیارهای چندگانه است. در مدل AHP با ایجاد یک ماتریس به مقایسه دو به دو معیارها پرداخته می‌شود و از این نظر دارای دو خصوصیت مهم است، یکی در نظر گرفتن معیارهای کمی و کیفی متعدد در حل مسئله و دیگری قابلیت تجزیه و تحلیل مسایل پیچیده از طریق سلسله‌مراتب فاکتورها (علایی طلاقانی و دیگران، ۱۳۹۰، ۵۴). روش فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP) با توجه به سادگی، انعطاف‌پذیری، بهکارگیری معیارهای کیفی و کمی به‌طور همزمان و نیز قابلیت بررسی سارگاری در قضاوت‌ها می‌تواند در بررسی موضوعات مربوط به برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای کاربرد مطلوبی داشته باشد (بابایی‌اقدم و دیگران، ۱۳۹۰، ۱۸۴).

در مدل AHP برای هر یک از زیرمعیارها ماتریس هندسی تشکیل می‌شود. بدین‌صورت که در این روش یک مقیاس اساسی با مقداری از ۱ تا ۹ برای تعیین میزان اولویت‌های نسبی دو معیار بهکار می‌رود. ابتدا فرض می‌کنیم که ماتریس مقایسه دوطرفه باشد، یعنی اگر معیار A دو برابر معیار B ارجحیت داشته باشد، معیار B به اندازه نصف معیار A ارجح است؛ بنابراین اگر معیار A به امتیازی برابر ۲ نسبت به B برسد، معیار B در مقایسه با A ارزشی معادل ۰,۵ خواهد گرفت. این منطق برای کلیه گوش‌های سمت چپ ماتریس مقایسه‌های دوتایی بهکار گرفته می‌شود. در هر ماتریس مقیاس هر معیار با خودش امتیاز ۱ را منجر می‌شود که ارجحیت معادل نام دارد. بنابراین عدد ۱ در قطر اصلی ماتریس منظور می‌شود. بدین‌ترتیب ماتریس هندسی تکمیل خواهد شد (محمدزاده، ۱۳۸۹، ۹۲).

فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی را می‌توان در مراحل اصلی شامل تشکیل درخت سلسله‌مراتبی، مقایسه زوجی جایگزین‌ها و معیارهای تحقیق، عملیات محاسبه داده‌ها و تعیین نرخ ناسازگاری دانست. در این پژوهش نرخ سازگاری با استناد به جدول شاخص تصادفی پروفسور هاکر و ساعتی و شاخص سازگاری محاسبه شده است. بر مبنای مدل AHP داده‌های جمع‌آوری شده از طریق پرسش‌نامه و برداشت‌های میدانی به صورت زوجی با هم مقایسه و تجزیه و تحلیل شده‌اند که در قسمت بحث و یافته‌ها نتایج این بخش به تفصیل ارائه شده است.

یافته‌های تحقیق شناخت محدوده مطالعاتی

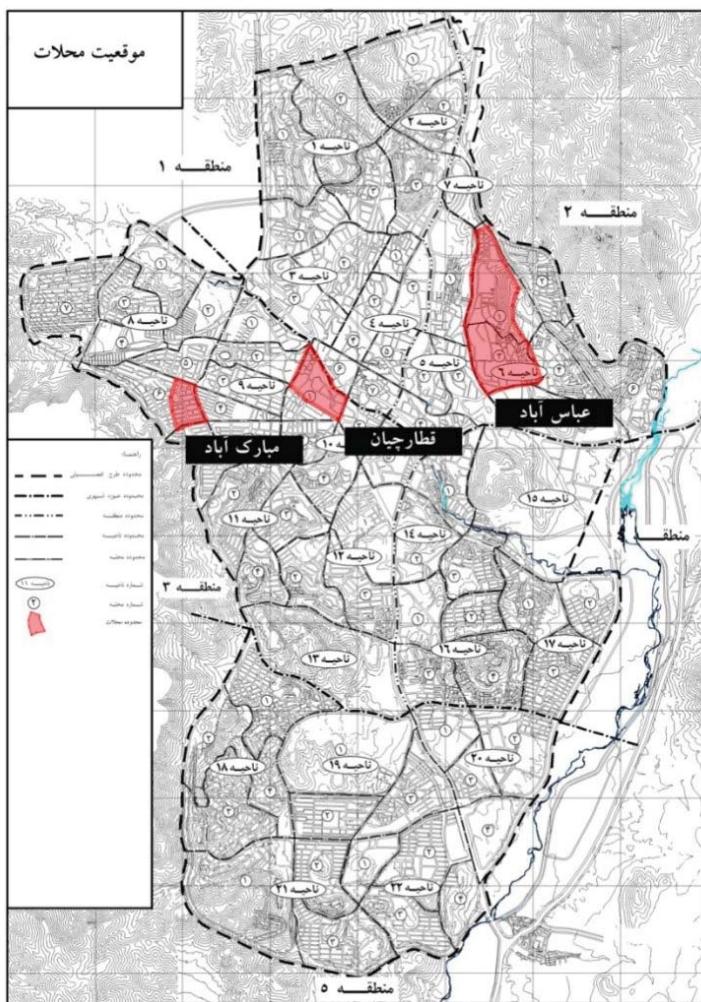
به منظور شناخت اولیه محدوده مطالعاتی که دربرگیرنده سه لایه فضایی شهر در چارچوب سه

محله متمایز از هم برای سنجش سرمایه اجتماعی است، ویژگی های هر کدام در زمینه های مختلف کالبدی، اقتصادی و اجتماعی در جدول ۲ جمع بندی شده است.

جدول ۲. ویژگی های محلات مورد مطالعه

محله	ویژگی های کالبدی	ویژگی های اقتصادی	ویژگی های اجتماعی
مبادرک آباد جمعیت: ۴۰۴۱ نفر جامعه آماری: ۵۰ خانوار مساحت: ۲۰/۲ هکتار موقعیت: جنوب غربی، هم جوار با کوه آبیدر	بافت برنامه ریزی شده در آمد خیابان های موازی و عرض ولی در برخی موارد با شبیه نامناسب است. فضای سبز این محله به نسبت مناسب است و به دلیل نزدیکی به ارتفاعات آبیدر لاحظ دید و منظور مناسبی دارد آب و هوای آن نیز نسبت به سایر محلات مناسبتر است.	اکثر مردم در این محله در آمد بالایی دارند و در زمرة قشر مرفه محسوب می شوند. قیمت زمین نیز در این محله بسیار بالا است	جمعیت جوان زیادی دارد و ساکنان آن اغلب تحصیل کرده هستند. ارتباط با دنیای مدرن از طریق اینترنت و روزنامه در میان آنان بیشتر است از طرفی دامنه روابطشان با همسایگان کثیر است و همین موضوع تأثیر زیادی در سرمایه اجتماعی برون گروهی این محله داشته است
قطارچیان جمعیت: ۸۹۱۶ نفر جامعه آماری: ۵۰ خانوار مساحت: ۴۰/۴ هکتار موقعیت: مرکز شهر، هم جوار با خیابان کشاورز (وکیل) و بلوار کردستان	دارای بافت فشرده و قدیمی در مرکز شهر با معابر کم عرض و در نتیجه مشکلات ترافیکی و آلودگی بصری و صوتی دارد. از لاحظ خدمات آموزشی در سطح مناسبی قرار دارد گرچه کمیود فضای سبز در آن احساس می شود به گونه ای که درصد تحقق پذیری آن با طرح های پیشنهادی ۱۰٪ بوده است	در آمد مردم در این محله متوسط رو به پایین است و می توان گفت وضع اقتصادی مناسبی ندارند اما به دلیل واقع شدن این محله در مرکز شهر قیمت زمین در آن بالا است. در طول سالیان ساکنان بومی اغلب محله را ترک کرده و اکنون بخش عدههای از ساکنان آن اجاره نشین هستند.	به دلیل قدیمی بودن بافت، ساکنان آن را ترکیبی از جمعیت جوان و سالمند تشکیل می دهد. سطح تحصیلات ساکنان حدتاً در حد متوجه است و ارتباطات آنان با دنیای امروز از طریق اخبار و رسانه ها و همسایگان است.
عباس آباد جمعیت: ۵۶۰۸۳ جامعه آماری: ۵۰ خانوار مساحت: ۹۶ هکتار موقعیت: شمال، در امتداد ارتفاعات کچک رُش (سنگ سیاه)	بافت این محله فشرده و بدون برنامه ریزی است، در حاشیه شهر قرار دارد و در زمرة سکونتگاه های غیررسمی است که از حداقل امکانات شهری برخوردار است و به همین دلایل سیما و منظر آشفته ای دارد.	در آمد ساکنان این محله بسیار پایین است و اکثر ساکنان آن به دلیل قیمت پایین مسکن و با امید به داشتن آینده بهتر در حومه شهر، در آن ساکن شده اند.	اغلب ساکنان این محله بی سواد هستند و قسمت اعظم ارتباطاتشان با بیرون بر پایه روابط همسایگی است. از این رو به دلیل اینکه وقت زیادی را در محله می گذرانند، سرمایه اجتماعی درون گروهی آنان تقویت می گردد.

منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۹۰

شکل ۲. موقعیت محلات

منبع: مهندسان مشاور تدبیر شهر، ۱۳۸۴

ارزش‌ها

بر طبق نتایج پرسشنامه، محله عباس آباد به عنوان سکونتگاه اسکان غیررسمی از بالاترین سطح اعتماد، انجام عمل مقابل و انسجام اجتماعی بین ساکنان برخوردار است و در مقابل محلات مبارک آباد و قطار چیان به ترتیب در ردیفهای متوسط و پایین برخورداری قرار می‌گیرند. شاید بتوان یکی از مهمترین عوامل تعیین‌کننده اعتماد در محلات را مدت سکونت به حساب آورد. همان‌طور که از نتایج پرسشنامه حاصل می‌شود، با افزایش مدت سکونت، اعتماد افراد نسبت به یکدیگر و انسجام آنها افزایش یافته است. البته در محله عباس آباد، اعتماد میان مردم در مدت کوتاهی بعد از اقامت ایجاد شده است.

جدول ۳ وزن نسبی زیر معیارهای ارزش‌ها

وزن نسبی	محلات	وزن نسبی	زیر معیار	ابعاد سرمایه اجتماعی
۰,۵۴۰	عباسآباد	۰,۱۹۶	اعتماد اجتماعی	درون‌گروهی همگن
۰,۲۹۷	مبارکآباد			
۰,۱۶۳	قطارچیان			
۰,۵۴۰	عباسآباد			
۰,۱۶۳	مبارکآباد			
۰,۲۹۷	قطارچیان			
۰,۵۴۰	عباسآباد			
۰,۲۹۷	مبارکآباد			
۰,۱۶۳	قطارچیان			
۰,۵	عباسآباد			
۰,۲۵	مبارکآباد			
۰,۲۵	قطارچیان			
۰,۴۹۳	عباسآباد	۰,۶۶۷	اعتماد به مسئولین نهادهای محلی	برون‌گروهی غیر همگن ارتباط دهنده
۰,۱۹۶	مبارکآباد			
۰,۳۱۱	قطارچیان			
۰,۴	عباسآباد	۰,۲۵۰	اعتماد به نهادهای محلی	برون‌گروهی پیوسته دهنده
۰,۲	مبارکآباد			
۰,۴	قطارچیان			
۰,۳۳۳	عباسآباد	۰,۵	حکمرانی محلی	برون‌گروهی پیوسته دهنده
۰,۳۲۲	مبارکآباد			
۰,۳۳۳	قطارچیان			
۰,۴۹۳	عباسآباد	۰,۲۵۰	اثربخشی اجتماع محلی	
۰,۱۹۶	مبارکآباد			
۰,۳۱۱	قطارچیان			

منبع: مرکز آمار ایران، ۱۳۹۰.

اعتماد به سازمان‌ها و فعالیت‌های داوطلبانه در چارچوب بعد برون‌گروهی غیرهمگن سرمایه اجتماعی قرار می‌گیرد. از دیدگاه پوتنم، ارتباط بین مردم که به صورت داوطلبانه در چارچوب سازمان‌های مردمی شکل می‌گیرد مهمترین زمینه برای خلق اعتماد است (Putnam, 1995). در این زمینه، نتایج دال بر آن است که سازمان‌ها و فعالیت‌های داوطلبانه خاصی در سطح محلات فعال نبوده، در نتیجه نمی‌توان تفاوت معنی‌داری را بین محلات مورد مطالعه مورد توجه قرار داد. اعتماد به نهادها و گرایش به سازمان‌های دولتی در زمینه بعد برون‌گروهی پیوسته دهنده سرمایه اجتماعی است. در این زمینه، تفاوت معنی‌داری بین محلات وجود ندارد و حدوداً بیش از ۶۰ درصد مصاحبه‌شوندگان در محلات مورد مطالعه، اعتماد مثبتی به فعالیت نهادها و سازمان‌های دولتی

نداشته‌اند. از نظر ارتباط بین مدت سکونت و میزان اعتماد به نهادها و گرایش به سازمان‌های دولتی، در موارد بالای ۲۰ سال سکونت میزان اعتماد و گرایش بالعکس کمتر شده است.

شبکه‌های سرمایه اجتماعی

در خصوص شبکه‌های اجتماعی همسایگی و فامیلی، بالاترین سطح روابط مربوط به ساکنان محله عباس‌آباد و بعد قطارچیان است. در این زمینه محله مبارک‌آباد به عنوان محله برخوردار و توسعه‌یافته، واحد کمترین سطح روابط است. در مقابل، از نظر شبکه اجتماعی دوستان، محله مبارک‌آباد نسبت به دو محله دیگر در سطح بالایی قرار می‌گیرد.

همان‌طور که در بخش قبلی ذکر شد، سازمان‌های داوطلبانه خاصی در سطح محلات شکل نگرفته تا به استناد آنها بتوان میزان مشارکت را مورد توجه قرارداد. نکته قابل توجه، وجود فقط یک نوع فعالیت گروهی در محله عباس‌آباد بین همسایگان به‌ویژه زنان همسایه و تا حدودی اقوام به منظور ایجاد تعاون در سپرده‌گذاری و دادن و ام به هم‌دیگر هست. این نوع مشارکت جمعی و فعالیت داوطلبانه قاعده‌تاً ناشی از وجود سطح بالای شبکه‌های اجتماعی میان همسایگان نزدیک به هم و اقوام است.

جدول ۴. وزن نسبی زیرمعیارهای شبکه‌ها

ابعاد سرمایه اجتماعی	زیرمعیار	وزن نسبی	محلات	وزن نسبی	زیرمعیار	وزن نسبی
درون‌گروهی همگن	شناخت همسایه‌ها	۰,۳۲۷	عباس‌آباد	۰,۵۷۱	تراکم شبکه‌ها (خانواده، دوستان و همسایه‌ها)	۰,۲۶۰
	مبارک‌آباد					
	قطارچیان					
	عباس‌آباد					
	مبارک‌آباد					
	قطارچیان					
	عباس‌آباد					
	مبارک‌آباد					
	قطارچیان					
	عباس‌آباد					
	مبارک‌آباد					
	قطارچیان					
برون‌گروهی غیر همگن ارتباط دهنده	شرکت در سازمان‌های خصوصی غیرانتفاعی (به صورت غیرفعال)	۰,۴۱۳	عباس‌آباد	۰,۱۶۲	تعامل (ارتباط از طریق بازدید، تلفن و ملاقات)	۰,۲۵۰
	مبارک‌آباد					
	قطارچیان					
	عباس‌آباد					
	مبارک‌آباد					
	قطارچیان					
برون‌گروهی همگن دهنده	شرکت در سازمان‌های خصوصی غیرانتفاعی (به صورت فعال)	۰,۷۵۰	عباس‌آباد	۰,۵۴۰	شرکت در سازمان‌های خصوصی غیرانتفاعی (به صورت فعال)	۰,۳۳۳
	مبارک‌آباد					
	قطارچیان					
	عباس‌آباد					
	مبارک‌آباد					
	قطارچیان					
برون‌گروهی همگن دهنده	آگاهی از سازمان‌های پیوند دهنده سرمایه اجتماعی	۰,۶۶۷	عباس‌آباد	۰,۵	مشارکت در سازمان‌های پیوند دهنده سرمایه اجتماعی	۰,۲۵
	مبارک‌آباد					
	قطارچیان					
	عباس‌آباد					
	مبارک‌آباد					
	قطارچیان					

منبع: نگارندگان

هنجرهای همیاری

بر اساس یافته‌های تحقیق و با توجه به روابط قوی همسایگی و قومی، بالاترین سطح سرمایه اجتماعی ابتدا در سطح محله عباسآباد و بعد قطارچیان حاصل شده است. علی‌رغم اینکه این نوع سرمایه اجتماعی ممکن است واحد بعد منفی از نظر محرومیت سایر افراد باشد، اما به خاطر تأثیر آن بر کیفیت زندگی اجتماع محلی به ویژه در محلات محروم از اهمیت بالایی برخوردار است. در مقابل، محله مبارکآباد از بالاترین سطح علاقه و تمایل به فعالیت‌های مدنی از نظر استفاده از روزنامه‌ها و اخبار، رأی دادن و طرح مشکلات همسایگان برخوردار بوده است.

جدول ۵. وزن نسبی زیر معیارهای هنجرهای همیاری

بعاد سرمایه اجتماعی	زیر معیار	وزن نسبی	محلات	وزن نسبی	وزن نسبی
درون‌گروهی همگن	پذیرش و انجام درخواست همسایگان	۰,۵	عباسآباد مبارکآباد قطارچیان		
	حمایت اجتماعی به موقع نیاز	۰,۵	عباسآباد مبارکآباد قطارچیان		
	میزان علاقه و تمایل به جنبه مدنی جامعه (روزنامه‌ها، شنیدن اخبار)	۰,۳۳۳	عباسآباد مبارکآباد قطارچیان		
	فعالیت مدنی (رأی دادن و طرح مشکلات همسایگان)	۰,۶۶۷	عباسآباد مبارکآباد قطارچیان		
	علاقة مدنی	۰,۳۳۳	عباسآباد مبارکآباد قطارچیان		
	فعالیت مدنی	۰,۶۶۷	عباسآباد مبارکآباد قطارچیان		

منبع: نگارندگان

نتایج کلی سطح سرمایه اجتماعی

با در نظر گرفتن نظرات کارشناسان در خصوص مقایسه زوجی عناصر سرمایه اجتماعی و همچنین ابعاد سرمایه اجتماعی و تشکیل ماتریس این معیارها، وزن نسبی مشخص شده در جداول زیر برای هر کدام از عناصر و ابعاد پژوهش به دست آمده و در فرآیند پژوهش استفاده شده است.

جدول ۶. وزن نسبی عناصر سرمایه اجتماعی

عنصر سرمایه اجتماعی	وزن نسبی
ارزش‌ها	۰,۵۴۰
شبکه‌ها	۰,۲۹۷
هنجرهای همیاری	۰,۱۶۳

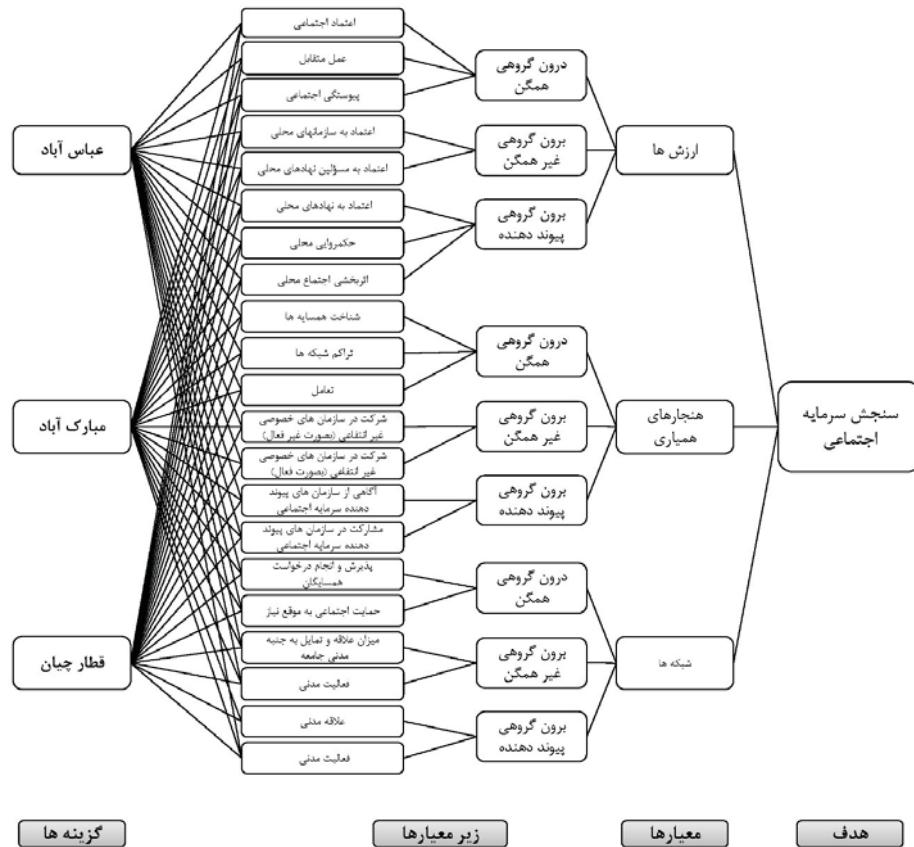
منبع: نگارندگان

جدول ۷. وزن نسبی ابعاد سرمایه اجتماعی

عنصر سرمایه اجتماعی	وزن نسبی
درون گروهی همگن	۰,۵۴۷
برون گروهی غیر همگن ارتباط دهنده	۰,۲۶۳
برون گروهی پیوند دهنده	۰,۱۹۰

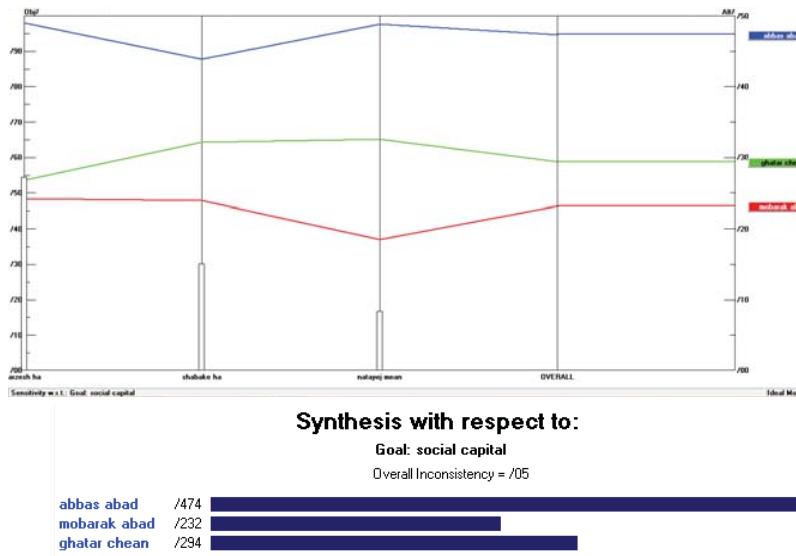
منبع: نگارندگان

با اتكاء به محاسبات انجام شده و با به دست آوردن وزن نسبی هر کدام از معیارها و زیرمعیارهای پژوهش، سلسله‌مراتب سنجش سرمایه اجتماعی در محلات مورد بررسی را می‌توان در شکل‌های زیر خلاصه نمود.

شکل ۳. سلسله‌مراتب سنجش سرمایه اجتماعی در محلات مورد بررسی

منبع: نگارندگان

شکل ۴. نتایج حاصل از تحلیل سلسه‌مراتبی به تفکیک عناصر سرمایه اجتماعی

منبع: نگارنگان

از نظر مقایسه‌ای کلی بین محلات مورد مطالعه، بالاترین سطح سرمایه اجتماعی مربوط به محله عباس‌آباد (محله اسکان غیررسمی)، حد متوسط آن مربوط به محله قطارچیان (بافت مرکزی و قدیم شهر) و پایین‌ترین آن مربوط به محله مبارک (محله برنامه‌ریزی شده/برخوردار) است. البته همان‌طور که قبل اشاره شد، این سطح‌بندی بیشتر در ارتباط با بعد درون‌گروهی همگن سرمایه اجتماعی است و در خصوص سایر ابعاد، تقریباً می‌توان وضعیت مشابهی را برای محلات مورد مطالعه در نظر گرفت.

مسایل و مشکلات محله‌ای

با توجه به ویژگی‌های اقتصادی-اجتماعی محلات مورد مطالعه، می‌توان تفاوت معنی‌داری را در نوع و میزان مسایل و مشکلات محله‌ای برشمرد. در محله عباس‌آباد، بیشترین نوع مشکلات مطرح شده مربوط به نرخ بالای بیکاری و مزاحمت ناشی از پرسه زدن جوانان در کوچه‌پس‌کوچه‌های محله، فقدان فضای باز و تسهیلات لازم بازی برای کودکان و جوانان و تصویر نامطلوب محله از دید ساکنان محلات دیگر است. در محله قطارچیان علاوه بر مشکل فقدان فضای باز و تسهیلات لازم بازی برای کودکان و جوانان، فرسودگی بافت و حضور افراد معتمد در فضاهای نامن بافت مخربه جزء مهمترین مشکلات محله قلمداد شده است. در مقابل نوع مشکلات محله برخوردار مبارک‌آباد کاملاً متفاوت هست. ساکنان این محله بیشتر به کیفیت خدمات موجود در محله و نقش ضعیف دستگاه‌های اجرایی به ویژه شهرداری در تأمین زیرساخت‌های شهری اشاره کردند.

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج حاصله از این پژوهش اولاً سرمایه اجتماعی واجد بعد مکانی است، ثانیاً محلات واجد قلمروی پیچیده و سیال هستند (Kearns and Parkinson, 2001). تفاوت‌های معنی‌داری بین محلات شهری از نظر میزان برخورداری از سرمایه اجتماعی به لحاظ موقعیت و ویژگی‌های

اقتصادی-اجتماعی وجود دارد. همچنین بر اساس تجزیه و تحلیل دو متغیره فاکتورهای دخیل در سنجش سطح سرمایه اجتماعی در محلات، سرمایه اجتماعی به واسطه هر دو جنبه ویژگی‌های اقتصادی-اجتماعی کسانی که در محلات زندگی می‌کنند و شرایط مکانی تعیین می‌شود. در مقابل با یافته‌های سایر مطالعات در کشورهای توسعه‌یافته (Humphreys and Dineen, 2007)، محلات فقیر و کمتر توسعه‌یافته از سطح سرمایه اجتماعی درون‌گروهی بالایی نسبت به سایر محلات برخوردار هستند و حس تعلق به مکان نیز در آنها بیشتر است. البته این موضوع بیشتر ناشی از همگن بودن اجتماع محلی، روابط قومی-ایلی ساکنان، فشردگی و پیاده‌مدار بودن بافت و در نتیجه روابط قوی همسایگی بین آنهاست. در محلات مورد مطالعه بالاترین سطح سرمایه اجتماعی مربوط به بعد درون‌گروهی همگن و کمترین آن مربوط به ابعاد برون‌گروهی غیرهمگن ارتباط‌دهنده و پیونددنه سرمایه اجتماعی است. سطح پایین دو بعد سرمایه اجتماعی^{۱۰} در محلات مورد مطالعه بیشتر به عدم حضور سازمان‌ها و فعالیت‌های داوطلبانه در سطح محلات و اعتماد ضعیف بین متولیان محلی و ساکنان، به‌ویژه نقش ضعیف شهرداری^{۱۱} در پوشش دادن و رفع نیازهای مردم در سطح محلات مربوط می‌شود.

در حالی که سطح بالای سرمایه اجتماعی نشانه خوبی از کیفیت محله (Lang and Hornburg, 1998) یا ظرفیتی برای ارتقاء و بهبود شرایط آن به حساب می‌آید (Humphreys and Dineen, 2007)، اما نتایج مطالعه حاکی از آن است که سطح بالای سرمایه اجتماعی به کیفیت زیست بهتر محیط محله منجر نشده است. البته این موضوع را باید به فقدان ساختار حکمرانی شهری و همچنین نقش ضعیف ادارات و سازمان‌های موجود شهر نسبت داد که به ظرفیت سرمایه اجتماعی موجود در سطح محلات و تفاوت‌های بین آنها توجهی نکرده‌اند و این ظرفیت هنوز بالفعل نشده تا نقش تأثیرگذار خود را در بهبود شرایط زیست محله داشته باشد.

با توجه به جمع‌بندی نتایج پژوهش، پیشنهادهای زیر می‌تواند جهت بهبود شرایط زیست محلات فقیر و کمتر توسعه‌یافته و ارتقای دو بعد دیگر سرمایه اجتماعی (ارتباط‌دهنده و پیونددنه) در سطح محلات مورد استقاده متولیان شهر قرار گیرد:

- برنامه‌ریزی توسعه مسکونی در سطح محلات باید بر مبنای ایجاد هم‌جواری و تنوع بیشتر از نظر افزایش فشردگی بافت و کاهش فاصله فضایی به منظور تقویت روابط اجتماعی و در نتیجه افزایش سرمایه اجتماعی باشد;
- بستری‌سازی شکل‌گیری سازمان‌ها و نهادهای مردمی و فعالیت‌های داوطلبانه در سطح محلات به منظور افزایش میزان مشارکت مردم، حس همبستگی و تجانس محله‌ای و ابعاد ارتباط‌دهنده و پیونددنه سرمایه اجتماعی؛
- ترمیم خلاً موجود در ساختار مدیریتی شهر از نظر بستری‌سازی ارتباط بیشتر با ساکنان محلات با ایجاد لایه شورایاری‌ها در ساختار مدیریتی شهر و بستری‌سازی ساختار حکمرانی شهری؛
- ارتقای سطح آموزش و دانش ساکنان منجر به افزایش سطح مشارکت‌پذیری و بهبود شیوه‌های انتقال اطلاعات می‌شود. در این زمینه، فرهنگ‌سازی و اطلاع‌رسانی با هدف افزایش فرهنگ شهری‌نشدنی، روحیه آگاهی و مسئولیت‌پذیری و مشارکت عمومی ضروری است؛
- با توجه به نتایج تحقیق لازم است که بر اعتمادسازی بین متولیان محلی و ساکنان از طریق اهتمام در انعکاس مشکلات محله‌ای، پاسخگویی به آنها و تدارک زیرساخت‌های شهری تأکید گردد؛

- ایجاد و فعال کردن فرهنگسراها و کانون‌های فرهنگی در محله عباس‌آباد به منظور تبادل اندیشه، اعتمادسازی بین متولیان محلی و ساکنان، ایجاد انگیزه برای حضور جوانان، تزریق جرم نوزایی محله‌ای و در نتیجه از بین بردن تصویر نامطلوب محله از اذهان ساکنان شهر؛
- ایجاد فضاهای شهری در بافت محلات عباس‌آباد و قطارچیان به منظور بسترسازی حضور بیشتر مردم، تقویت روابط اجتماعی و فضای گذران اوقات فراغت و بازی برای سنین مختلف؛
- ساماندهی فضایی-کالبدی محله قطارچیان به منظور بسترسازی نوزایی محله‌ای و از بین بردن فضاهای نامن محله‌ای.

پی‌نوشت‌ها

1. Jane Jacobs
2. Hanifan, L. J. (1916) "The Rural School Community Center", Annals of the American Academy of Political and Social Science (138–130 :67).
3. John Seeley
4. Loury
5. Pierre Bourdieu
6. James Coleman
7. Robert Putnam
8. Trust
9. Social networks
10. Fukuyamoa
11. Bonding Social capital
12. Bridging social capital
13. Linking Social capital
14. Analytical Hierarchy Process
15. Bridging and Linking
16. این ضعف را باید در فقدان ساختار مدیریت یکپارچه شهری در کشور جستجو نمود. البته در این زمینه وجود خلاصه ساختار حکمرانی شهری به‌ویژه لایه شورای‌یارها در سطح محلات مورد مطالعه قابل توجه است.

فهرست منابع

- بابایی اقدم، فریدون؛ آزادی مبارکی، محمد و مددی، عقیل (۱۳۹۰) «مدل‌سازی محلات مناسب شهر اردبیل به روش AHP در محیط GIS»، جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، سال ۲۲، شماره ۴، ۱۷۹-۱۶۱.
- تاج‌بخش، کیان (۱۳۸۴) سرمایه اجتماعی؛ اعتماد، دموکراسی و توسعه، ترجمه افشین خاکباز و حسن پویان، نشر شیراز، تهران.
- تقوایی، مسعود و صفرآبادی، اعظم (۱۳۹۱) «مطالعه تطبیقی سرمایه اجتماعی در بافت‌های شهری با استفاده از مدل AHP: مطالعه موردی: شهر کرمانشاه»، نشریه مطالعات شهری، شماره ۲، سال دوم، ۱-۳۴.
- ریاحی، محمد اسماعیل (زمستان ۱۳۹۰) «چگونگی اثرگذاری سرمایه اجتماعی بر سلامت جسمی و روانی شهروندان»، مجله سیاسی-اقتصادی، شماره ۲۸۶، ۱۹۸-۲۱۵.
- عارفی، مهیار (۱۳۸۰) «بهسوی رویکرد دارایی- مبنای برای توسعه اجتماع محلی»، ترجمه نوین تولایی، هنرهای زیبایی، شماره ۱۰، ۲۲-۳۳.
- علایی طالقانی، محمود و رحیم‌زاده، زهرا (زمستان ۱۳۹۰)، «شبیه‌سازی احتمال و قوع لغزش در حوضه آبخیز جوانرود با مدل تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP) با تأکید بر ویژگی‌های مورفو‌لوژی»، جغرافیا و برنامه‌ریزی منطقه‌ای، شماره پیاپی ۴، شماره ۴، ۵۳-۷۲.

فاضل‌نیا، غریب؛ کیانی، اکبر و رستگار، موسی (تابستان ۱۳۸۹)، «مکان‌یابی فضاهای ورزشی شهر زنجان با استفاده از مدل تحلیل سلسله‌مراتبی و سیستم اطلاعات جغرافیایی»، پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، شماره ۲۰-۱.

قاسمی، محسن و دیگران (۱۳۸۹) «رابطه سرمایه اجتماعی با توسعه اقتصادی»، *فصلنامه رفاه اجتماعی*، شماره ۳۶، دوره ۱۰، ۲۷-۶۰.

مرکز آمار ایران (۱۳۹۰) *نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن استان کردستان*.

محمودزاده، حسن (۱۳۸۹) کاربرد نرم‌افزار Arc G/S در برنامه‌ریزی شهری، انتشارات علمیران، تبریز.

موسوی، میرنجد و دیگران (۱۳۹۱) «بررسی نقش سرمایه اجتماعی در نوسازی و بهسازی بافت‌های فرسوده»، مطالعه موردي شهر سردشت، مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، شماره ۱۵، ۱۰۵-۱۲۲.

مهندسين مشاور تدبیر شهر (۱۳۸۴) طرح تفصيلي شهر سندج، سازمان مسکن و شهرسازی استان کردستان.

- Coleman J.S. (1988a) "Social capital in the creation of human capital," *Am. J. Sociol.*, 94: 95.121.
- Farr, J. (2004) "Social capital a conceptual history," *Political theory*, 32(1): 6-33.
- Fukuyama, F (1995) *Trust: The Social Virtues and the Creation of Prosperity*, Free Press, New York.
- Fukuyama, F. (2001) "Social capital, civil society and development," *Third world quarterly*, 22(1), 7-20.
- Gargiulo, M. and Benassi, M. (1997) *The dark side of social capital*, Lazarsfeld Center at Columbia University.
- Humphreys, E. and Dineen, D. (2007) *Evaluation of Social capital in limerick and environs*, health services executive Mid-West area and Limerick city development board.
- Jacobs, J. (1961) *The Death and Life of Great American Cities*, Vintage, New York.
- Kearns, A. and Parkinson, M. (2001) "The significance of neighbourhood," *Urban studies*, 38(12): 2103-2110.
- Lang, R. E. and Hornburg, S. P. (1998) "What is social capital and why is it important to public policy?" *Housing Policy Debate*, 9(1): 1-16.
- Lin, N. (2002) *Social capital: A theory of social structure and action*, Cambridge University Press.
- Loury, G. C. (1977) "A Dynamic Theory of Radical Income Differences" in *Women, minorities, and employment discrimination*, eds. A. M. L. Phyllis Ann Wallace, Annette A. LaMond, Massachusetts, Toronto, Lexington Books.
- Portes, A. and Landolt, P. (1996) "The Downside of Social Capital," *The American Prospect*, 7(26): 18-21.
- Putnam, R. D. (1995) "Bowling alone: America's declining social capital," *Journal of democracy*, 6(1): 65-78.
- Putnam, R. D. (2000) *Bowling alone: The collapse and revival of American community*, Simon & Schuster, New York.
- Putnam, R. D. and Leonardi, R. (1993) *Making democracy work: Civic traditions in modern Italy*, Princeton university press.
- Rutten, R. H., Westlund, et al. (2010) "The Spatial Dimension of Social Capital," *European Planning Studies*, 871-863: (6)18.
- Seeley, John R, Sim, Alexander and Loosley, Elizabeth (1956) *Crestwood Heights: A Study of the Culture of Suburban Life*, Basic Books, New York.
- Woolcock, M. and Sweetser, A. (2002) "Bright ideas: social capital—the bonds that connect," *ADB Review*, 34(2): 26-27.